

Museu Romàntic. Casa Llopis

Sitges

Ubicació

Comarca: Garraf
Lloc/Adreça: c/ Sant Gaudenci, 1

Coordenades:

Latitud: 41.23686
Longitud: 1.80779
UTM Est (X): 400092
UTM Nord (Y): 4565737

Classificació

Número de fitxa: 08270 - 499
Àmbit: Patrimoni moble
Tipologia: Col·lecció
Estil / època: Romàntic Neoclàssic Modern Contemporani Isabelí
Segle: XVIII-XIX
Estat de conservació: Bo
Protecció: Legal
Observacions protecció: R-51-0001329. 01/03/1962
Accés: Fàcil
Ús actual: Científic
Titularitat: Pública
Titular: Consorci del Patrimoni de Sitges c/ Fonollar, s/n. 08870-Sitges

Fitxes associades:

[Museu Romàntic. Casa Josep Bonaventura Falç.](#)

Autoria de la fitxa: Núria Nolasco Azuaga
Data de registre de la fitxa: dc., 06/09/2006 - 02:00

Descripció

En el Museu Romàntic es dóna la peculiaritat que el continent de la col·lecció museística és en si mateix part del contingut de la seva exposició. La seva finalitat és evocar al visitant l'ambient i la vida del segle XIX.

Can Llopis és un edifici neoclàssic que, exteriorment, destaca per la seva sobrietat. Tanmateix, el seu interior ofereix al visitant un recorregut complet per les formes de vida quotidianes de la societat benestant sitgetana del segle XIX. Pel que fa al seu mobiliari, hi predominen els estils imperi, fernandí i isabelí. S'identifiquen peces d'inspiració clàssica, sense corbes i amb aplicacions de metall, i d'altres d'estil romàntic i aburgésat que destaquen, contràriament, per la preferència vers les línies corbades. En general, l'ambientació de les dependències s'ha mantingut amb tota cura dels detalls, com ara la presència dels llums d'oli -únic sistema d'il·luminació de l'època-. Al llarg del recorregut s'il·lustra també l'evolució de la llum domèstica al llarg del segle XIX, amb la incorporació de candelers, aranyes d'espelmes i enllumenat de gas. D'altra banda, i com era habitual en les llars burgeses del moment, Can Llopis permet apreciar un bon repertori d'objectes domèstics i decoratius de les procedències més diverses. La col·lecció compta amb un total de 2.500 objectes, entre els que destaquen vidres de Murano, porcellanes de Saxònia, cristall de Bohèmia i de La Granja, rellotges, cortinatges i damascs, autòmats i joguines, instruments musicals, llibres i cartes, i un llarg etcètera.

Bona part de les sales del primer pis alberguen la col·lecció de nines i joguines de l'artista i escriptora Lola Anglada, que va ser cedida a la Diputació de Barcelona l'any 1961, moment en què ja es va instal·lar en el Museu Romàntic. La col·lecció reuneix més de 1.300 peces originàries de diversos països. La peça més antiga està datada al segle XVII, mentre que la major part de les peces són dels segles XVIII i XIX. S'identifiquen nines de fusta, de paper maixé, de porcellanes i d'altres que incorporen mecanismes i estan dotades de música i moviment. Aquesta col·lecció intenta recuperar, a través de les nines, les formes de vida, els vestits i les actituds perdudes del segle XIX, i ho fa amb un afany clarament sentimental; no es tracta, doncs, d'una sèrie creada amb l'objectiu de cercar exemplars excepcionals o peces úniques.

Observacions:

El Consorci del Patrimoni de Sitges està integrat per l'Ajuntament de Sitges i per la Diputació de Barcelona i és l'organisme que gestiona el Museu del Cau Ferrat, el Museu Maricel i el Museu Romàntic.

Història

L'any 1793, Josep Bonaventura Falç, descendent d'un dels llinatges sitgetans més coneguts, va construir la seva residència fora de la vila emmurallada. La casa va passar a denominar-se Can Llopis arrel del matrimoni del propietari amb una filla d'aquesta família. Amb el pas del temps, l'edifici va acabar integrant-se en el casc urbà de Sitges, essent testimoni dels esdeveniments que conformen la història del segle XIX, des de la invasió napoleònica fins a l'impuls econòmic i cultural que va suposar la tornada dels anomenats "americanos", sitgetans d'origen que havien fet fortuna mitjançant activitats comercials i mercantils amb les colònies caribenyes. Un dels principals representants de la nissaga Llopis, Bernardí Llopis i Pujol, constitueix un exemple paradigmàtic de la societat sitgetana d'aquell moment. Va néixer el 1822 i es dedicà a la producció familiar de malvasia, jugant també un paper destacat en la vida pública de la vila, especialment com a membre de la comissió que reclamava la construcció del ferrocarril. El darrer membre de la família, Manuel Llopis i Casades, va donar la casa pairal a la Generalitat de Catalunya l'any 1935. Tal i com va succeir amb altres projectes culturals, la Guerra Civil va interrompre aquest procés, que no es reprendrà fins l'any 1943, moment en què l'edifici va passar a mans de la Diputació Provincial de Barcelona. Entre 1946 i 1948 es van dur a terme diverses obres de restauració sota la direcció del Dr. Alberto del Castillo, responsable també de la instal·lació del museu que fou inaugurat el 12 de març de 1949 i que ocupava inicialment la planta noble de l'edifici.

Un any després, el recorregut museístic es va ampliar a la planta baixa de l'immoble, on van instal·lar-se tres sales més obertes al públic el mateix any 1950. L'any 1952 es van remodelar el jardí i la bodega vuitcentista que restaren així incorporades al circuit visitable i, finalment, el 1955 es va procedir a la presentació de la magnífica biblioteca de la planta baixa.

L'any 1960, l'artista i escriptora Lola Anglada va donar a la Diputació Provincial de Barcelona la seva extraordinària col·lecció de nines antigues que ella havia anat reunint des de la seva infància, amb més de 400 peces procedents de diferents èpoques i països. L'escriptura de cessió es va signar l'any 1961 i es va procedir a instal·lar la col·lecció, de manera provisional, en una sala independent del Museu Maricel, cedida per l'Ajuntament de Sitges. Un cop habilitada la planta superior de Can Llopis, la col·lecció va ocupar la seva ubicació definitiva, inaugurada el 3 de juliol del mateix 1961.

Bibliografia

CASTILLO, A. del (1963) "La casa Llopis del Museo Romántico Provincial" a "Sitges". Sitges.

CASTILLO, A. del "Museo Romántico. Hogar Ochocentista". Barcelona

COLL, I. (2001) "Arquitectura de Sitges. 1800-1930". Sitges

GOU, A. (1985) "Guia sumària del Museu Romàntic". Barcelona

GOU, A. (1986) "Les nines del Museu Romàntic". Barcelona

GRANELL, F. (1988) "Lola Anglada". Barcelona

"Guia abreviada del Museo Romántico Provincial" (1968) Barcelona

"Hogar ochocentista (Casa Llopis)" (1948). Barcelona

"La vida quotidiana en el Romanticisme" (1987). Barcelona

PLANAS, R. (1952) "Llibre de Sitges". Barcelona

